

## บทนำ

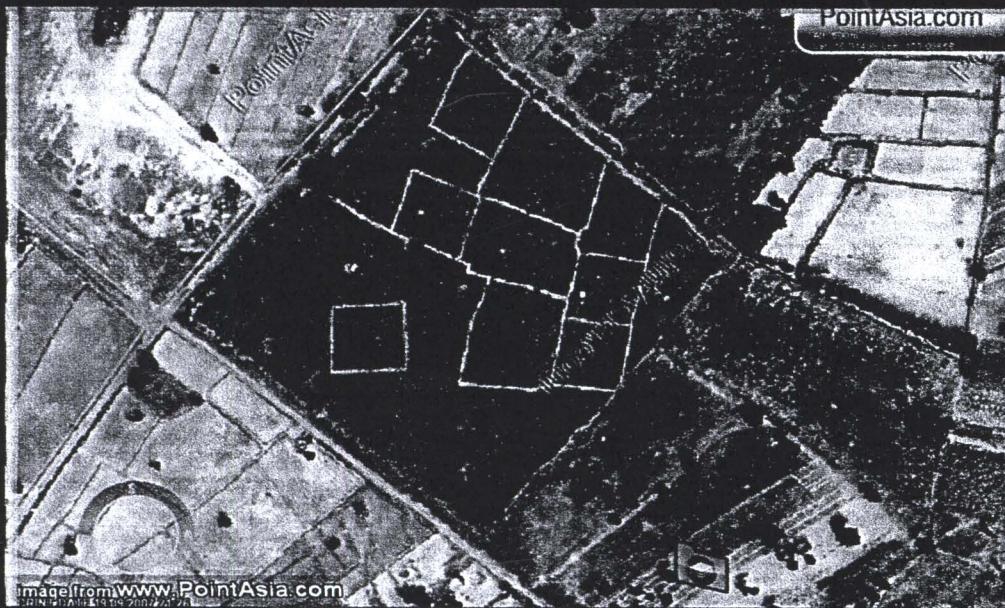
พื้นที่ล้ำน้ำเสียตอนบน ตั้งอยู่บนแม่น้ำโขราชในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย บริเวณแม่น้ำโขราชนี้ได้ถูกสำรวจพบว่ามีชั้นเกลือหิน ซึ่งขัดขวางในหมวดหมู่หินมาตราตามฝังอยู่ใต้ผิวดิน ในปัจจุบันพื้นที่ดินบางส่วนบริเวณลุ่มน้ำเสียตอนบนจัดเป็นพื้นที่เสื่อมโกร穆อันเนื่องมาจากปัญหาดินเค็มที่ควรได้รับการป้องกันและแก้ไขปรับปรุง ความเสื่อมโกร穆ของพื้นที่ดินเค็มบริเวณนี้สามารถพบเห็นได้ด้วยสายตาและสามารถตรวจสอบคุณภาพบริเวณที่เสื่อมโกร穆ได้จากแผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินและแผนที่การแพร่กระจายของดินเค็มจังหวัดมหาสารคาม (กรมพัฒนาที่ดิน, 2546) ด้วยชี้ การเสื่อมโกร穆ของพื้นที่ดินเค็มสามารถบอกรู้จากหลักทรัพย์ อาทิ ปริมาณพื้นที่ที่ถูกปกคลุมโดยพืชพรรณลดลง ปริมาณการชำระล้างพังทลายของดินที่เพิ่มขึ้น ความอุดมสมบูรณ์ของดินที่ลดลงและการแพร่กระจายของพื้นที่ดินเค็มที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น การเสื่อมโกร穆ของพื้นที่ดินเค็มดังกล่าวเนื่องจากการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อเพิ่มขยายบริเวณพื้นที่ดินเพื่อทำการเกษตรร่วมกับวัตถุประสงค์อื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดไม้ทำลายป่าในบริเวณที่สูงหรือบริเวณดันน้ำสำหรับการทำให้เกิดการทำลายรากลึกของพืชที่ช่วยอุ้มน้ำและชั้นดินจากน้ำฝนที่ตกลงมาทำให้เกิดมีปริมาณน้ำส่วนเกินไหลบ่าลงสู่บริเวณที่ทำความแห้งของน้ำไหลบ่าที่เพิ่มขึ้นทำให้เพิ่มการชำระล้างพังทลายของผิวดินและทำให้เกิดการสูญเสียธาตุอาหารพืชและความอุดมสมบูรณ์ของดิน ไปจากบริเวณเดิม นอกจากนั้นส่วนเกินนี้ยังมีผลทำให้เพิ่มปริมาณน้ำและเพิ่มระดับน้ำใต้ดินในบริเวณพื้นที่ต่ำซึ่งจะชั่นลึกลงไปปลายเกลือหินของหมวดหมู่หินมาตราตามซึ่งมีผิวเผินที่ดินเค็มอย่างมากและมีผลให้ผลผลิตการเกษตรในพื้นที่ดังกล่าวลดลงเป็นอย่างมาก การศึกษาเพื่อพื้นฟุทธพยากรณ์ที่ดินบริเวณพื้นที่ดินเค็มลุ่มน้ำได้มีการศึกษาโดยกรมพัฒนาที่ดิน โดยคัดเลือกพื้นที่ไม่สามารถถอนเคน์นามาปลูก มีวัตถุประสงค์เพื่อปกคลุมพื้นที่ดินและลดระดับน้ำใต้ดิน (อรุณ ยุวะนิยม, 2539) การศึกษาดังกล่าวเป็นการจัดการแก้ไขพื้นที่เสื่อมโกร穆ในบริเวณที่ต่ำ แต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้มีการแก้ไขปัญหาการเสื่อมโกร穆ที่เกิดจากบริเวณพื้นที่สูงซึ่งยังคงทำให้มีการเพิ่มระดับน้ำใต้ดินในที่ลุ่มต่ำอันเกิดจากน้ำไหลบ่าจากที่สูง ทำให้เกิดการละลายเกลือที่ฝังอยู่ใต้ผิวดินและเกลือสามารถเคลื่อนที่ขึ้นสู่ชั้นดินได้อีก การศึกษาเพื่อพื้นฟุพื้นที่ดินเค็มเพื่อลดความเค็มและสามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มดินเค็ม จึงควรพื้นฟุทั้งในพื้นที่ระดับสูงและระดับต่ำในบริเวณพื้นที่ต่ำเนื่องเดียวกันและเวลาเดียวกันโดยการปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่สูงและปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่ต่ำในเวลาเดียวกันไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเป็นการพื้นฟุทธพยากรณ์ที่ดินทั้งระบบในเวลาเดียวกัน แต่จากการวิจัยที่ผ่านมา ทีมนักวิจัยได้ทำการศึกษาปลูกไม้ยืนต้นหลากหลายชนิดในพื้นที่สูง (พื้นที่รับน้ำ) เป็นเวลา 5 ปี และผลจากการศึกษาพบว่าไม้ยืนต้นสามารถลดระดับน้ำใต้ดินและลดความเค็มบริเวณที่ต่ำได้ แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่สามารถใช้ทำประโยชน์ได้ เนื่องจากมีระดับความเค็มสูง ถ้ามีการพื้นฟุที่ดินในพื้นที่ดินเค็มที่ลุ่มเพื่อใช้ทำประโยชน์โดยการปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่ดินเค็มระดับต่ำและในขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งไม้ยืนต้นที่ปลูกในที่สูง จะทำให้เกิดการพื้นฟุทธพยากรณ์ที่ดินเค็มทั้งระบบ (Recharge area and Discharge area) ได้ในเวลาเดียวกัน โดยพื้นที่รับน้ำจะอาศัยไม้ยืนต้นที่ปลูกเรียบร้อยแล้วเป็นเวลา 5 ปี (ภาพที่ 1) จากโครงการ “การป้องกันการเสื่อมโกร穆ของพื้นที่ดินเค็มบริเวณลุ่มน้ำเสียตอนบน โดยการใช้ไม้ยืนต้นหลากหลายชนิด” และทำการพื้นฟุและใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ดินเค็มในที่ลุ่มโดยการใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนผสานกับวิธีการปลูกไม้ยืนต้นตามแนวพระราชดำริ คือปลูกไม้ยืนต้น 3 อายุ (ไม้ใช้สอย, ไม้ผล และไม้เชือเพลิง) ได้ประโยชน์ 4 อายุ (คือ 1) ได้ไม้ใช้สอย, 2) ได้ไม้ผลสำหรับบริโภค, 3) ได้ไม้ฟืนเป็นเชื้อเพลิง และประโยชน์ที่ 4) คือ อำนวยประโยชน์ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ภายหลังการปลูกไม้ยืนต้นหลากหลายชนิดพื้นที่ดินเค็มที่ลุ่ม จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติคืนด้านความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารพืชและคุณสมบัติคืนด้านกายภาพ เกมี และชีวภาพ รวม ๆ รากดินไม้และปริมาณอนทริชัตตุในดิน ดังนั้นโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะดัดแปลงการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดิน

ค้านความอุดมสมบูรณ์ของตุอาหารหลักของพืช และค้านกายภาพ เคมี และชีวภาพอบรากพืชเบรียบเทียบกับที่ว่างเปล่าระหว่างต้นพืชในพื้นที่ศึกษาอันจะนำมาซึ่งการจัดการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูทรัพยากรที่ดินอย่างยั่งยืนต่อไป

#### วัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัย

1. ศึกษาเบรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารหลักในดินระหว่างดินรอบ ๆ รากพืชและบริเวณที่ว่างระหว่างไม้เข็นต้นภายหลังมีการปลูกไม้เข็นต้นหลากหลาย
2. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตในดินภายหลังมีการปลูกไม้เข็นต้นหลากหลาย
3. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับและความเค็มของน้ำใต้ดิน

โครงการ การป้องกันการเดื่อยานพาหนะเพื่อป้องกันภัยธรรมชาติและภัยทางมนุษย์ โดยการใช้ไฟฟ้าเพื่อผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่



มาตราส่วน 1:3200

ภาพที่ 1 พื้นที่ที่มีการปลูกไม้ยืนต้นบนที่สูงแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี



ภาพที่ 2 บริเวณพื้นที่ดินเค็มที่คุ้ม (พื้นที่ศักย์) ก่อนมีการปลูกไม้ยืนต้น (ภาพถ่ายปี พ.ศ. 2550)



ภาพที่ 3 บริเวณที่น้ำศึกษาคืนเดือนที่สุ่ม (พื้นที่ศึกษา) ภายหลังปลูกไม้ชันต้น 3 ปี (ภาพถ่ายปี พ.ศ. 2553)